

μόνον εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ὄντων, ἀλλ’ ἀποτελεῖ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς, ἡτις ἀπὸ φυσιολογικῆς ἀπόψεως ὡς καὶ ἀπὸ τῆς φιλοσοφικῆς ἐμφανίζεται ὡς ἄσπονδος πάλη κατὰ τῶν γύρουθεν πολεμίων, τῶν τόσων καὶ τόσων.

Οποίαν σημασίαν ἔχουσι τὰ κατὰ τὸν εἰμαρτὸν τοῦτον πόλεμον χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ζώντων δργανισμῶν δπλα, τὰ συνεργά τῆς ζωῆς, προσεπάθησα νὰ καταδεῖξω δι’ ὅσων διὰ βραχέων ἀφηγήθητ. Λύο μεγάλα τὸ Επιστῆμα, ἡ τῆς ὕλης καὶ ἡ τῆς ζωῆς συνεργάζονται ἀδιακόπως πρὸς διακρίβωσιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ μυστικοῦ τῆς συνθέσεως τῶν πολυτίμων ἐκείνων οὖσῶν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς συνεργασίας ταύτης εἰσὶν ἀπὸ τοῦ νῦν σπουδαιότατα.

Ἐὰν αἱ ἐπιστῆμαι αὗται κατορθώσωσί ποτε νὰ προκαλῶσιν ἐν δεδομένῃ τινὶ στιγμῇ τὴν γένεσιν ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς ἐνζύμης ἐν τῷ ζῶντι δργανισμῷ ἡ ἐὰν ἡ χημεία ἡ ἀντιμιμονμένη τὴν φύσιν δυνηθῇ νὰ συνθέσῃ οὖσίας, αὕτινες θὰ ἐπιτελῶσιν ἐν αὐτῷ τὸ ἔργον τῶν ἐνζυμῶν, τὸ τέλος τῆς ζωῆς θὰ ἐπέρχεται τότε ἀνωμάλως μὲν μόνον ἐκ τυχαίων δυστυχημάτων δμαλῶς δὲ μόνον ἐκ φυσικοῦ γήρατος.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΣΙΜΟΥ ΜΕΝΑΡΔΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΔΒΕΙΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν πολλαχῶς πένθιμον ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἐπένθησε τρεῖς τακτικοὺς καὶ ἕνα ἀντεπιστέλλοντα ἑταῖρον. Καὶ τῶν μὲν ἐπιστημονικῶν φάτων καὶ τοῦ ζήλου τοῦ Δημητρίου Παππούλια ἐστερήθησαν δλως προώρως ἐκτὸς ἡμῶν τὸ Πανεπιστήμιον, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία καὶ ὁ Εὐαγγελισμός. Ἀλλ’ ἐπιτρέψατε εἰς ἐπιστήμιον φίλον νὰ ἔξαρῃ τὴν γηησίαν καλωσύρην καὶ τᾶλλα ψυχικὰ χαρίσματα τοῦ ἀνδρός. Ο δὲ Ἰωάννης Γεννάδιος ἀφιέρωσε τὸν μακρόν τον βίον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἔρευναν κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειμνήστον πατρός του, τοῦ δποίου ἐλάτευεν τὴν μηνήμην καὶ ἔξιστόρησε τὸν βίον, ὡς διαρκέστερον δὲ αιτημεῖον ἀφῆκεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἥγεμονικὴν βιβλιοθήκην. Ο γλυκὺς Ἰακωβίδης θὰ τυμῷ διὰ παντὸς καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν πατρίδα τοῦ Ἀπελλοῦ. Τέλος δὲ Τιμολέων Ἡλιόπονλος, τὸν δποῖον ἐκηδεύσαμεν προχθές, ἀφοῦ ἐδίδαξεν ἐπὶ 20 ἔτη ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς καθέδρας ἐτίμησεν ἐπὶ δεκαετίαν τὴν προεδρίαν τοῦ Παραγασοῦ καὶ εἰσηγήθη τὸ Νομοσχέδιον τοῦ νέου Ποινικοῦ κώδικος. Πόση ὑπῆρξεν ἡ ἐργασία τοιούτων ἀνδρῶν χάριν τῆς πατρίδος.

Τὴν προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας μετὰ τὸν κ. Ἀλέξανδρον Βονοράζον, κρατήσαντα τὸ βάρος ἐπὶ διετίαν μετὰ τόσης δεξιότητος, θ' ἀναλάβη κατὰ τὸ 1933 δ. κ. Κωνσταντίνος Ραχιβάν. Εἰς δὲ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἡ ψῆφος τῶν

Συναδέλφων ἔταξε καὶ πάλιν τὸν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως μονοτόρως λογοδοτοῦτα. Ἡ μόνη μου ἐλπὶς εἶναι καὶ ἡ ἴδική σας, ότι θὰ είμαι σύντομος.

Νέον τακτικὸν ἔταῖσον ἔξελέξαμεν καὶ ἐδεξιώθημεν τὸν Ἀριστ. Κούζην, τὸν ἀκάματον ἐρευνητὴν καὶ ἀπολογητὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱατρικῆς. Ἀντεπιστέλλοντας δὲ δύο, τὸν γεωλόγον κ. Κάρολον Ρέντς ἀπὸ τοῦ 1903 μελετῶντα τὴν γεωλογίαν καὶ παλαιοτολογίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐν Νέᾳ Ὅροκῃ ὅμογενη καθηγητὴν τῆς Ἱατρικῆς κ. Γεώργιον Παπαρικολάου.

Οἱ ἔταῖροι τῆς Ἀκαδημίας δὲν ὑπῆρξαν ὁροί. Οἱ τακτικὸι ἔκαμαν 41 ἀνακοινώσεις, οἱ πρόσεδροι τρεῖς, ἀλλοδαποὶ δὲ ἐπιστήμονες τέσσαρας οἱ κ. κ. Fr. Choisy, H. Gregoire, F. Reinartz καὶ Péntz. Ἡμέτεροι δὲ ἐπιστήμονες διὰ τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τοιάκοντα καὶ διπλώ, οἱ ἕξης :

Βασιλείου Φ. 1, Βασιλείου Α. 1, Βασιλείου Α. καὶ Φραγκούλης Ι. 1, Βλασόπουλος Βλ. 1, Βορεάδης Γ. 1, Γαζόπουλος Ι. 1, Ζακυνθηρὸς Σ. 1, Ζῶτος Γ. 1, Θεοτόκης Σπ. 1, Θώμης Ι. 1, Ἰωαννίδης Δ. καὶ Βασιλείου Α. 1, Ἱατρίδης Δ. 1, Κρητικὸς Ν. 1, Καλογερέας Σ. 1, Κατσᾶνος Δημ. 1, Κοκοτσάκις Ἀν. 1, Κονγιουμτζέλλης Θ. 1, Κυριαζόπουλος Β. 1, Λαμπελέτ Γ. 1, Λειβαθηρὸς Α. 1, Μεγαλοοικονόμου Ι. 1, Μελανίδης, Τζωρτζάκης καὶ Δεμπονέρας 1, Μητσόπουλος Μαξ. 1, Ξανθάκης Ι. 1, Πανόπουλος Γ. 1, Παπαϊωάννου Α. 1, Παπλᾶς Σπ. 1, Πανταζῆς Γ. 2, Πλακίδης Στ. 1, Πετρόπουλος Γ. 1, Σαντορίνης Π. 1, Στεφανίδης Α. καὶ Χαρτζηρικολάου Α. 1, Τρικκαληρὸς Ι. 1, Χρυσάνθης Α. 1, Φωτιάδης Φ. καὶ Άλι. Στάθη Φωτιάδον 1, ἥτοι ἐν δλω ἔγιναν 86 ἀνακοινώσεις.

Τῶν δὲ διαρκεστέρων ἔργων ἡμῶν,

α') Συνεχίζονται διὰ τῆς γενναίας χρονηγίας καὶ συνάμα τῆς ἐνθουσιώδους ἐποπτείας τοῦ κ. Ἀριστόφρονος αἱ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς Πλατωνικῆς Ἀκαδημείας ἀνασκαφαί, παρέχονται περισσότερα τεκμήρια περὶ τοῦ χώρου.

β') Ἐξακολούθει ἡ ἔκδοσις τῶν Ἀρχείων τῆς Βενετίας διὰ δαπάνης τῆς Κυρίας Βενιζέλου. Ὁ ἀντιγράφας αὐτὰ ἵστοριοδίφης κ. Σπυρίδων Θεοτόκης ἥρχισεν ἀπὸ τοῦ Archivio di Stato, ἡ δὲ ἐκτύπωσις, γινομένη μετὰ νέαν ἀντιβολὴν τοῦ κώδικος ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Μαρκιανῆς, ἔφθασεν ἥδη τὸ 17^ο τυπογραφικὸν φύλλον.

γ') Ἡ γεωλογικὴ ἔρευνα τῆς Ἑλλάδος ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου ἐμελετήθη εἰδικώτερον τὸ πρὸς τὴν Γιονγκοσλαβίαν τμῆμα τῆς Ἀλμωπίας (Καρατζόβας). Συνεπληρώθη ἀφ' ἑτέρου ἡ σχεδίασις τοῦ λεπτομεροῦς γεωλογικοῦ χάρτου τῆς Ἰκαρίας καὶ τοῦ γενικοῦ τεκτονικοῦ χάρτου τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τοῦ κεντρικοῦ Αιγαίου, ἥρχισαν δὲ καὶ μορφολογικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῶν τριτογενῶν διαπλάσεων.

δ') Ὁ κ. Ἰωακείμογλον, συνεχίσας τὰ περὶ τῶν δραστικῶν συστατικῶν τοῦ καφὲ καὶ τῆς ἀπολυμάνσεως τοῦ ποσίμου ὕδατος διὰ μοριακοῦ ἀργύρου πειράματα ἥρχισε

καὶ ἐρεύνας περὶ τῶν βιταμυῶν καὶ δὴ τῆς Α., σχετικῶς πρὸς τὰς τροφὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ε') Ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Ἀμάντου ἐξεδόθησαν τὰ Βραχέα Χρονικὰ τοῦ ἀειμνήστον Σπνρ. Λάμπρου.

Τὰ δὲ τέσσαρα Ἀρχεῖα τὰ διευθυνόμενα ὑπὸ Ἀκαδημαικῶν Ἐπιρροπῶν καὶ ἐγκατεστημένα ἐντὸς τῶν ἰσογείων τοῦ Μεγάρου τούτου εἰργάσθησαν ἐφέτος ὡς ἐξῆς.

Τοῦ μὲν Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς λαλουμένης προεχώρησεν ἡ ἔκδοσις μέχρι τοῦ 43 τυπογραφικοῦ φύλλου (τοῦ Α' τόμου). Ὁ νέος Διευθυντής τοῦ Ἀρχείου κ. Ἀρθιμος Παπαδόπουλος συνέταξε καὶ τὰ Προλεγόμενα, πάντες δὲ οἱ συντάκται ἐκτελοῦν τὴν θεώρησιν καὶ διόρθωσιν τῶν δοκιμίων. Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς ἀπεστάλησαν ὁ μὲν κ. Ν. Ἀνδριώτης εἰς τὴν Αυτοκήν Θράκην, δὲ κ. Γ. Κουρμούλης εἰς τὰ Σφακιὰ τῆς Κρήτης, δύνειν συνεκόμισαν ἀρκετὴν γλωσσικὴν ὥλην.

Τοῦ δὲ Μεσαιωνικοῦ Λεξικοῦ, τὸ δόποιον περιωρίσαμεν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ κύρια δούματα καὶ τὰ τοπωνύμια, ἐπεξέτεινεν δὲ λίγον τὰ ὅρια ἡ οἰκεία Ἐπιρροπή, διὰ τὰ συμπεριληφθοῦν καὶ λέξεις καὶ συντάξεις ἴδιωματικαί. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ ἐδῶ τὰ χέρια εἶναι δλίγα.

Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον διὰ τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὸ παρασκενασθὲν διαμέρισμα τοῦ ἰσογείου καὶ τῆς εὐρυτέρας ταξινομήσεως ἐκέρδισε καὶ περισσοτέραν τάξιν. Ὁ Διευθυντής κ. Π. Φουρίκης καταρτίζει χρησιμωτάτους πίνακας κατὰ θέματα χρόνον τόπον κτλ. Ὁ κ. Γ. Πολίτης παρεσκενάσει τὸ εἰδικὸν Ἀρχεῖον τῶν παροιμῶν κατὰ τὰ σημειώματα τοῦ ἀειμνήστον πατρός του. Ὁ δ' ἔκτακτος κ. Λουκόπουλος πλὴν τοῦ ἐξ Ἀκαρνανίας ὑλικοῦ ἐταξινόμησε παρανύμια, αἰνίγματα, ἴδιως δὲ τὰ τῆς ἀστρολογίας καὶ λαϊκῆς μετεωρολογίας. Ἀλλ' ἡ προσητημένη Ἐθνικὴ Μουσικὴ Συλλογὴ σχολάζει ἐντελῶς, ἐνῷ πρὸς μελέτην τῶν Μεσαιωνικῶν μας μουσικῶν κωδίκων ἐξενρέθη ἐν Δανίᾳ τὸ ποσὸν 12 περίπου χιλιάδων κορωνῶν, ἥτοι 375 χιλ. δραχμῶν καὶ αἱ δαπάναι τοῦ ταξειδίου ἀλλοδαποῦ ἐρευνητοῦ. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν Ἐλληνες οὐχ ἥπτον ἐντριβεῖς.

Εἰς τὸ Ἀρχεῖον Ἰστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Αικαίου, τὸ ἕδρυμα τοῦ ἀοιδίμου Παππούλια, γίνεται ἀποδελτίωσις τῶν Νομικῶν εἰδήσεων, δύσας παρέχοντας οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Οὕτως δὲ νομικὸς καὶ φιλόλογος κ. Τουρναρίτης ἀπεδελτίωσεν ἐφέτος τὰ ἔργα τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ κατατάξῃ τὰ χωρία συνθετικῶς, ὥστε τὰ δημοσιεύση τὴν ἐργασίαν ταύτην ἡ Ἀκαδημία. Ὡς παρατηρεῖ δὲ διευθυντής κ. Πετρόπουλος, ἐσχάτως διμιος ξένων καθηγητῶν δι' ἀδορτάτης δαπάνης τῆς Αίγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου· τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὴν χρησιμότητά του. Εἶναι ὅμως ἀρκετὰ παράδοξον

ὅτι ὁ ὄμιλος ἐκεῖνος ἐλησμόνησε τὴν Ἑλληνικὴν προτερότητα, τὴν ὅποιαν ἐγγάριζε προτοῦ. Τοῦ δευτέρου σπουδαίου σκοποῦ, τῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἑλληνικῶν τομικῶν ἔθνων, περιωρίσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ συναγωγὴ εἰς μόρα τὰ δικαστικᾶς πιστοποιηθέντα. Ἡ δὲ ἔκδοσις τῶν Βασιλικῶν, τὴν ὅποιαν τὸ Γ' Βυζαντινολογικὸν Συνέδριον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς, ἐννοεῖται ὅτι ἀνεβλήθη ἐπὶ ἀριστον.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι, κύριοι, ὅτι οἱ σκοποὶ ἐκάστου τῶν Ἀρχείων, ὅπως τὰ ἰδρύσαμεν, ἀπαιτοῦν πολὺ περισσοτέρους ἐργάτας. Τὸ Ἀνατολικὸν Φροντιστήριον, ὅπερ ἐσχεδιάσαμεν πρὸς παρακολούθησιν τῶν προσδότων τῶν γειτονικῶν λαῶν, ἀνεβλήθη καὶ πάλιν. Ἡ ἔναρξις τῆς βιβλιογραφίας ἀνεβλήθη δμοίως. Βλέπετε ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην διλοκλήρων συνοικισμῶν καὶ μόλις ἐπαρκοῦμεν εἰς δλίγα θεμέλια. *Κρῆμα!* ἡ χώρα τῶν ἀπαραμέλλων παραδόσεων τοῦ ἀρχαίου καὶ μεσαιωνικοῦ κόσμου δὲν κατενόησε τὴν ἡμικήν καὶ πρακτικήν των σημασιῶν, ὅπως ἡ γειτονικὴ Ἰταλία. Εἴμεθα δλίγοι καὶ πτωχοί εἶναι ἀγαντίφοροι καὶ σήμερον, ἐννοεῖται, εἶναι ἄκαυδον νὰ ζητῇ κανεὶς ἀπόδοσιν διφειλομέρων. Ἐλλὰ ἀφοῦ πολλὰ γυμνάσια εὐλόγως θὰ καταργηθοῦν, δὲν θὰ ἥτο δυνατὸν κ. Ὅπουν γέγε, ν' ἀποσπασθοῦν δλίγοι περισσεύοντες νεώτεροι φιλόλογοι, ὥστε νὰ γυμνασθοῦν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Ἀρχείων; Πόσας φιλοδοξίας εἴχομεν κατὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀκαδημίας! Καὶ σήμερον δὲν ἀπελπίζομεν. Ἡ Ἀκαδημία θὰ ζήσῃ μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ὅμως συμφορὰν πρέπει ν' ἀρχίσωμεν ἐξ ἀρχῆς τὸ κύλισμα τοῦ λίθου τοῦ Σισύφου.

Ἐπί τοῦ οὐδὲν ἔργον ταῦτα θογητεῖσθαι μάτην.

Ἄσ τοις ἐλθωμεν εἰς τὰ βραβεῖα. Καὶ πρῶτον ἀς ἐξοφλήσωμεν τὴν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς διφειλομένην ἀπονομὴν τοῦ βραβείου τῆς Μαρτοῦς Μανδογένους «εἰς ἄτομον ἢ οἰκογένειαν ἔντιμον διακριτούμένην διὰ συνεχεῖς μετ' αὐτοθυσίας πράξεις ὑπὲρ τοῦ πλησίου ἢ τῆς κοινωνίας». Ἡ Ἀκαδημία δευτέραν ἥδη φορὰν διχάζει τὸ βραβεῖον εἰς δύο γενναίας Ἑλληνίδας, αἱ ὅποιαι παρακολούθησαν ὡς Νοσοκόμοι ἀδελφαὶ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν εἰς ἐκστρατείας ἀλησμονήτον δόξης καὶ ἀλησμονήτων συμφορῶν, τὰς Λεσπονίδας Σοφίαν Δεληγιώρην καὶ Μίναρ Μιχαλακοπούλου.

Καὶ ἡ μὲν Σοφία Λεωνίδα Δεληγιώρη ἔλαβε μέρος ὡς προϊσταμένη ἀδελφὴ εἰς πάσας τὰς ἀπὸ τοῦ 1912 ἐκστρατείας μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσίωσεως καὶ αὐτοθυσίας ἀξιοθαυμάστου. Ἀσθενήσασα βαρέως ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐξηκολούθησε καὶ πυρέσσοντα νὰ νοσηλεύῃ τὸν τραυματίας. Καὶ κατὰ τὴν μάχην τοῦ Οὐζούμπετη ἐξηκολούθησεν ἀτάραχος τὴν νοσηλείαν. Διαταχθεῖσα ὑπὸ τῆς Στρατᾶς νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ νὰ μὴ αἰχμαλωτισθῇ, ἀπήγνησεν ὅτι αὐτὴ δὲν δέχεται νὰ ἀποχωρισθῇ τῶν τραυματῶν. Μετὰ τόσην περιφρόνησιν πρὸς τὸν κίνδυνον δικαιόταται ἀναγνωρίσεις

ησαν τὸ χρυσοῦν ἀριστεῖον τῆς ἀνδρείας, δ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων ὅχι μόνον τὸ Λιασμαμαχικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σπάνιον «τοῦ Αἰεθροῦς Κομιτάτου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν» μετάλλιον τῆς Φλῶρες Ναϊτυκέλ. Εἰς ταύτας προσθέτει σήμερον ἀσμένως τὰς 100 λίρας τοῦ βραβείου ἡ Ἀκαδημία.

Καὶ ἡ Δεσποινὶς Μίνα Μιχαλακοπούλου ἔδειξεν ἐξαίρετον ψυχικὸν θάρρος καὶ καταφρόνησιν πρὸς τὸν θάρατον. Κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ἰνλάρ Κατρατζῆ ἐξηκολούθησε τὴν ροσηλείαν καὶ ὑπὸ τὴν βροχὴν τῶν βλημάτων τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ. Καὶ ἡ Δεσποινὶς Μιχαλακοπούλου ἔλαβε τὸ Λιασμαμαχικὸν μετάλλιον καὶ χρυσοῦν ἀριστεῖον ἀνδρείας, λαμβάνει δὲ σήμερον 35 λίρας τοῦ βραβείου τῆς Μαντοῦς.

Τέλος ἔχομεν καθῆκον νὰ ἐξάρωμεν τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ ἐκ Καστορίας νεαροῦ ἐργάτου Εναγγέλου Γεωργίου Γολοβόδα, δ ὅποιος ἐπινίγη ἐντὸς λίμνης τοῦ Βελγίου βιοηθήσας νεαρὰν Βελγίδα νὰ σωθῇ, ἐνῷ αὐτὸς ἀνευρέθη μετὰ μίαν ὥραν νεκρός. Ὡς ἀληθῆς Χριστιανὸς ἔθυσε τὴν ζωὴν τοῦ ὑπὲρ τοῦ πλησίου.

Ἡ Ἀκαδημία ἀπεφάσισεν ἐφέτος ν' ἀποτείμῃ δύο μετάλλια εἰς δύο Ἀμερικανικὰ Σωματεῖα πρακτικῶς εὐεργετήσαντα τὴν Μακεδονίαν. α'). Τὴν ἐν Θεσσαλονίκη Γεωπονικὴν Σχολήν, τὴν ὅποιαν ἴδρυσε τὸ 1904 δ Ἀμερικανὸς House καὶ διενθύνει σήμερον δ νίος τον Κάρολος. Αὕτη 28 ἥδη ἔτη παρέχει στοιχειώδη ἀγροτικὴν ἐκπαίδευσιν ἀντὶ μικρῶν διδάκτων εἰς 80 - 100 παιδία κατ' ἔτος. Ὡργάνωσε ζωτερικὸν τμῆμα, τυροκομεῖον, κτηνοτροφεῖον, ζωολογικὸν Μουσεῖον κτλ.

Ἐνδρύτερον ὑπῆρξε τὸ ἔργον τῆς Near East Relief. Ἡ δογάνωσις αὗτη συνεστήθη κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσου τὸ 1919. Μετὰ δὲ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν περιέμαλψεν εἰς Όρφανοτροφεῖα καὶ Νοσοκομεῖα 18 χιλιάδας δορφανὰ προσφυγόπαιδα, τὰ δποῖα ἐκπαιδευθέντα (καθὼς καὶ τὰ θεραπευθέντα ἀρρωστα) ἀποκατεστάθησαν ώς τεχνῆται. Χάριν τούτων ἐδαπάνησεν 8 ἐκατομμύρια δολλάρια. Μετὰ τὴν περίθαλψιν ἐνὸς ἐκατομμυρίου προσφύγων καὶ γηγενῶν, ἡ δποία ἐστοίχισε ἄλλα δύο ἐκατομμύρια δολλάρια, ἡ δογάνωσις μετονομασθεῖσα Ἀμερικανικὸν Ίδρυμα τῆς Εγγὺς Αρατολῆς (Near East Foundation) περιώρισε τὴν δρᾶσιν εἰς παιδευτικήν, δαπανῶσα κατ' ἔτος 166 χιλιάδας δολλάρια πρὸς τοῦτο ἴδρυσε τὰς Λέσχας τοῦ ἔργαζομένου Παιδιοῦ, ὅπου λειτουργοῦν πρακτικὰ τυπτερινὰ σχολεῖα, διδάσκοντα, πλὴν τῶν γραμμάτων, πρακτικὴν ἐμπορικὴν ἀριθμητικὴν καὶ σχέδια ἐφηρμοσμένης γεωμετρίας. Εἶτα σχολεῖα ταῦτα φοιτῶσιν ἐφέτος 1.054 κοράσια καὶ ἀγάρια. Συντηρεῖ καὶ ἐινέα περιοδεύοντας γεωπόνους. Ἡ Ἀκαδημία ἐρόμεσε καθῆκον νὰ ἐξάρῃ τὴν δρᾶσιν τῶν δυτικῶν Ἀμερικανῶν τούτων σχολείων, τιμῶσα τὸν κ. Κάρολον House τοῦ πρώτου, καὶ τὸν κ. Laird Archer τῆς Near East Foundation.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἀπονέμονται ώς γρωστὸν κυρίως βραβεῖα τῆς

Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν, τῶν δποίων τὰ πλεῖστα συνέστησεν ὁ δείμυητος Ἐμμανουὴλ Μπενάκης. Τὸ περὶ Λοντροπόλεων βραβεῖον τοῦ Θεοδώρου Ἀρεταίου οὐδεὶς ἐπεζήτησε.

Πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, διὰ τὴν δποίαν ἐτάχθη τὸ 2^ο Μπενάκειον βραβεῖον (10.000 δρχ.), ἐργάζονται φιλανθρώπως ἀρκετὰ σωματεῖα. Ἄλλ’ ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, καθόσον κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν διέθεσε 24.000.000 δρχ. διὰ μόνον τὸν ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα. Αἱλαδὴ πλὴν μακροπροθέσμου δασίου εἰς τὸ ἐν Διονύσῳ Σανατώριον ἀνήγειρεν εἰδικὰ διὰ τοὺς καπνεργάτας περίπτερα εἰς τὸ Κρατικὸν Σανατώριον τοῦ Ἀσβεστοχωρίου, εἰς τὸ ἐν Πηλίῳ Σανατώριον τοῦ Σιρατηγοπούλου καὶ κλίνας καὶ ἵατρεῖα ἀλλαχοῦ, ἀποστέλλει εἰς τὰς ἔξοχὰς τοῦ πατριωτικοῦ Ἰδρύματος 100 κατ’ ἕτος παιδία προδιατεθεμένα εἰς τὴν νόσον καὶ τέλος μεριμνᾷ περὶ τῶν ἰαθέντων φυματιών, ὅστε τοῦ λοιποῦ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας. Η Ἀκαδημία μετὰ τῶν ἐπαίρων τῆς ἀποτέλεσματος 5.000 δρχ.

Τὸ 3^ο περὶ βελτιώσεως χημικῶν βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι Μπενάκειον βραβεῖον (15.000 δρχ.) ἐπεζήτησε μόνον δ. κ. Μπούρλος. Ἄλλ’ δ. κ. Μπούρλος εἶναι ὁ Ἰδιος καὶ κάτοχος τοῦ μοναδικοῦ ἐργαστηρίου κλασματικῆς ἀποστάξεως καὶ καθαρισμοῦ ζυμελαίων καὶ παραγωγῆς αἱθέρων ἐκ τῶν προϊόντων τῆς ἀποστάξεως. Λυστυχῶς ὃς ἀγαγράφει ὁ συγγραφεὺς, δὲν μετατρέπει εἰς δξικὸν αἱθέρα ὅλην τὴν παραγομένην ποσότητα τοῦ ἀμυλικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ τὸ ἔξαγει αὐτούσιον ἔξω διὰ τὴν ἔλλειψιν δξικοῦ δξέος, τὸ δποῖον δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ χώρᾳ, ἥ δ’ ἔξωθεν εἰσαγωγὴ αὐτοῦ ἐπιφορτίζεται διὰ δασμοῦ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἥτο ὅν δλην τὴν ποσότητα τῶν πνευμάτων τῶν παραγομένων κατὰ τὴν ἀπόσταξιν τῶν ζυμελαίων ἔξηγε τὸ ἐργοστάσιον ὑπὸ μορφὴν αἱθέρων. Ἄλλ’ ὁ ἐργοστασιάρχης ἐλπίζει ὅτι συντόμως θὰ καταναλίσκῃ αὐτὰ ἐν τῇ χώρᾳ ὑπὸ μορφὴν δξικῶν αἱθέρων ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐπεκτεινομένην διάδοσιν αὐτῶν πρὸς παρασκευὴν βερνικίων. Ἐν γένει ἡ βιομηχανία τοῦ κ. Μπούρλου χρησιμοποιοῦσα πρώτην ὑλὴν ἐν τῇ χώρᾳ παραγομένην εἶναι ἀξία πάσης ὑποστηρίξεως, ἥ δὲ μελέτη τοῦ πραγματευομένη καὶ τὸ οἰκογομικὸν μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἀξία τοῦ βραβείου.

Τὸ 4^ο Μπενάκειον βραβεῖον (15.000 δραχ.) τὸ παρεχόμενον εἰς ἄτομα συντελοῦντα εἰς προαγωγὴν τῆς ἡμετέρας γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας ἡ Ἀκαδημία διὰ νέμει εἰς τοὺς ἔξης :

α' 3.000 δρχ. εἰς τὸν δασονόμον Σατίστης Κωνσταντῖνον Πασαλῆν διαπιστώσαντα ὅτι ἡ φύσις τοῦ ἔδαφους τῆς πρώτην Ἀρασελίτης (καὶ νῦν Βοΐου) εἶναι καταλληλοτάτη δι’ δπωροφόρα δένδρα καὶ ἐπιτυχόντα τὴν μεταφύτευσιν καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν 60.000 τοιούτων ἔξ ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν.

β' 3.000 δρχ. είς τὸν δημοδιδάσκαλον Ρουστίκων Ρεθύμνης Ενάγγελον Ζαμπετάκην, ὁ ὅποῖς ἐκτὸς δημοσιευμάτων ὀργάνωσεν ὑποδειγματικὰς καλλιεργίας, διανομὴν βελτιωμένων σπόρων καὶ προσέπτι διέδωσεν ἐκλεκτὰ γένη δρυιθεῶν.

γ' 3.000 δρχ. είς τὸν ὑπάλληλον Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Χαλκίδος Διονύσιον Πεταλᾶν, συντελέσαντα εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐνώσεως συνεταιρισμῶν τῆς Εὐβοίας, τὴν ὥραν 9 κτηνοτροφικῶν Συλλόγων, 4 ταμείων ἔλαίας, εἰσαγωγὴν βελτιωμένων κυψελῶν καὶ τέλος τὴν διάδοσιν τοῦ φαρμακευτικοῦ φυτοῦ κρότωνος.

δ' 1.000 δρχ. είς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Μαγνησίας Ν. Λέπον ὥραν σαντα εἰς τὸν Ἀρω Βόλον πρότυπον μελισσοκομικὸν σταθμόν.

Ἐπανεῖ δὲ τὸν τμηματάρχην κ. Σ. Καλογερέαν διὰ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ἀποτελόσαν τῶν ἔξαγομένων σύκων καὶ τὸν δημοσιογράφον κ. Μ. Ροδᾶν διὰ τὰς περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀγροτῶν παρατηρήσεις.

Τὸ 5^ο Μπενάκειον βραβεῖον (15.000 δρχ.) είς Συλλόγους καὶ ἄλλα ὥραντα παραθαρρύνοντα τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας ἡ Ἀκαδημία ἀποτέλει κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ (10.000 δρχ.) είς τὸν «Ομίλον Προοδευτικῶν Γεωργῶν Γιδᾶ» ἀναλαβόντα διὰ τοῦ καταστατικοῦ των τὴν ὑποχρέωσιν ἐφαρμογῆς προηγμένων μεθόδων, ἵδιας σιτοπαραγωγῆς. Πρόγαματι δ' ἐφήρμοσε τὴν βαθεῖαν ἀροσιν, τὴν ἐπιλογὴν τῶν σπόρων, τὰ βοτανίσματα τῶν σιταγρῶν κτλ. Πρὸς τούτους εἰσήγαγε τὴν καλλιεργίαν τοῦ βαμβακίου καὶ τὴν ἔξετέλεσε μικρὰ ἀποστραγγιστικὰ ἔργα οὕτως ὅπετε τὸ Σωματεῖον συντελεῖ σπουδαίως εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Κράτους.

Ἄλλὰ τὸ 6^ο καὶ διπλάσιον (30.000 δρχ.) Μπενάκειον βραβεῖον είς τὴν καλυτέραν περὶ τῶν μεταλλοφόρων κοιτασμάτων τῆς Μακεδονίας μελέτην—θέματος τόσον διαφέροντος τὴν γεωλογίαν καὶ τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν — δυστυχῶς οὐδεὶς τῶν Ἐλλήνων ἐπιστημόνων ἐπεξήγησε.

Τὸ 7^ο Μπενάκειον βραβεῖον (20.000 δρχ.) είς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ἔξαπλώσεως τῶν δασικῶν εἰδῶν διεξεδίκησαν δύο πραγματεῖαι καὶ αὐταὶ οὐχὶ πλήρεις, τὰς δποίας ἡ Ἀκαδημία ἐπανεῖ, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον, ἐὰν τυπωθοῦν νὰ συμπληρωθοῦν εἰς τὰ ὑπόδεικνύμενα σημεῖα. Πρὸς ἐνθάρρυνσιν δὲ παρέχει εἰς τὴν μίαν, τὴν φέρουσαν τὸ φευδάρνυμον, «Αιλαῖος» 5.000 δραχ.

Τὸ 8^ο Μπενάκειον βραβεῖον (50.000 δρχ.) είς Δῆμον ἡ Σωματεῖον ἐκτελέσαν κατὰ τὸ 1931-32 ἔργα πρὸς ἀναδάσωσιν ἡ Ἀκαδημία λυπεῖται ὅτι εἰς οὐδένα αἰτητὴν δύναται ν^τ ἀπονείμῃ. Ἐπανεῖ μόνον α') τὴν Ιερὰν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Ορούς "Αθω διὰ τὴν ἀπὸ μακροῦ ἐφαρμοζομένην πρωτότυπον ἐκμετάλλευσιν τῶν πρεμνοφυῶν δασῶν τῆς χερσονήσου καὶ β') τὸ Λασαρζεῖον Ναούσης καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Βερμίου Κοινότητα Σέλι διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς 7.000 αἰγῶν.

*Ἐκ τοῦ 9^ο μεγάλον Μπενακείον βραβεῖον (50.000 δραχ.) ἡ Ἀκαδημία ἀπο-

νέμει τὸ ἥμισυ εἰς τὸν ἐν Σερβίοις Σύλλογον Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἡ ὁραγένησις». Διότι τοῦτο ἐξεπλήρωσε κατὰ λαμπρὸν τῷ πότῳ τὸν σκοπὸν τὸν διόποιον ἐπιδιώκει, ἐφύτευσε δένδρα πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς σηροτροφίας, ἵδρυσε λοντρὰ καὶ συσσίτια καὶ ταπητουργεῖα, ἐγκατέστησεν Ὀρφανοτροφεῖον καὶ ἐν γέρει συνεκέντρωσε τὴν προοδευτικὴν καὶ ἡθοπλαστικὴν τῆς κωμοπόλεως ἔργασίαν.

Ἐκ τῶν τριῶν Μπενακείων βραβείων εἰς ἐρευνητὰς «ὅσοι ἐντὸς τοῦ 1932 προήγαγον τὴν γνῶσιν τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος» ἡ Ἀκαδημία ἀπονέμει δύο μόνον (δ.000 δραχ. ἔκαστον) α') εἰς τὸν μετεωρολόγον κ. Α. Λιβαθηρὸν δημοσιεύσαντα δύο ἀξιολόγους κλιματολογικὰς μελέτας καὶ β') εἰς τὸν κ. Ζαγανάρον διὰ τὴν συστηματικὴν ἔργασίαν τον περὶ τῆς χλωρίδος τῆς Μάνης.

Ἐκ τοῦ «πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας» 11^{ον} Μπενακείου βραβείου ἡ Ἀκαδημία παρέχει 10.000 δραχ. εἰς τὸν δῆμον Γιανιτσῶν διὰ τὰ ἐκτελεσθέντα ἀξιόλογα ἐξυγιαντικὰ ἔργα ἢτοι παροχέτευσιν αὐλακίων, διάγοιξιν νέων ὀχετῶν, διασωλήνωσιν, ἐξ ὕπνων παρετηρήθη σημαντικὴ ἐλάττωσις τῆς ρόσου.

Τὸ 12^{ον} Μπενακείου βραβείον «εἰς τὸ Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον τὸ συντελοῦν εἰς τὴν πρόοδον καὶ διάδοσιν τῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι» ἡ Ἀκαδημία κατανέμει ὡς ἐξῆς:

α') 10.000 δραχ. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μαθηματικὴν Ἐταιρείαν, ἦν ἵδρυσε μετ' ἄλλων εἰδικῶν διείμηστος Ρεμούνδος τὸ 1918 ἰδίως διὰ τὸ ἐκτοτε κανονικῶς ἐκδιδόμενον σπουδαῖον «Λελτίον» αὐτῆς.

καὶ β') 10.000 δραχ. εἰς τὸ Θρακικὸν Κέντρον, ὅπερ ἵδρυσε πολλοὺς μορφωτικοὺς Συλλόγους εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ ἐκδίδει τὸ ἀξιόλογον ἰδίως διὰ τὴν Αλογραφίαν περιοδικὸν «Θρακιά».

Ίσαξίαν θεωρεῖ ἡ Ἀκαδημία τὴν δρᾶσιν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὰς τεχνικὰς ἐφαρμογὰς καὶ τὴν μελέτην τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ σωματεῖον τοῦτο δὲν ἔχει ἀνάγκην χοημάτων. Τέλος ἐπαινοῦμεν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀστρονομικὴν Ἐταιρείαν τῆς Κερκύρας.

Τὸ 13^{ον} Μπενακείου βραβείον εἰς τὸν ἐκτρέφοντα πρόβατα τοῦ γέρους Merinos οὐδεὶς ἐπεζήτησεν.

Τὸ 15^{ον} Μπενακείου βραβεῖον (10 χλ. Δρχ.) περὶ παρασκευῆς αἱθερίων ἐλαίων ἐξ αὐτοφυῶν ἐν Ἑλλάδι φυτῶν ἐπεζήτησε μία μόνον, ἀλλ' ἀξιόλογος τῷ ὅρῳ πραγματεία, φέρουσα τὴν λέξιν laboremus. Ο συγγραφεὺς πραγματευόμενος περὶ ἐκάστου μυρελαιοφόρου φυτοῦ καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου τούτου, ἐπιτάσσει ἔρευναν περὶ τῆς ἐνταῦθα καλλιεργίας καὶ πολλάκις τὰ πορίσματα ἴδικῶν του δοκιμαστικῶν ἀποστάξεων. Ἐν τέλει συνάγει χοήσιμα διδάγματα περὶ τῶν δεόγτων γενέσθαι, ὅθεν ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὸν συγγραφέα.

Τὸ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι φημινοπαραγωγῆς βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

(10 χιλ. Δρχ.) ἐπεξήτησε μία ἀλλὰ συντομωτάτη (15 σελίδες) καὶ ἔξερχομένη τοῦ θέματος ἐπομένως μὴ βραβεύσιμος διατριβή.

Τὸ περὶ καλλιεργίας τῆς δρύζης βραβεῖον (10 χιλ. Δρχ.) τῆς Κυρίας Βενιζέλου ἐπεξήτησαν διὰ συντόμων μελετῶν καὶ συναποστελλομένων φωτογραφιῶν δύο καλλιεργηταί. α.) Ὁ κ. Θ. Τσερπές, ὑποδεικνύων ἀξιολόγους πρακτικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν νερῶν, τῶν κατακλυζόντων τὸν δρυζῶνα καὶ τῆς ἀποστραγγίσεως αὐτῶν καὶ β.) ὁ κ. Κ. Νεῦρος Χημικὸς γεωπόνος διαιρῶν τὴν πραγματείαν του εἰς δύο μέρη, ἐξ ὅν τὸ δεύτερον, τὸ πληρότερον, πραγματεύεται περὶ τῶν καλυτέρων ποικιλιῶν δρύζης περὶ ἀμειψισποιῶν καὶ ἰδίως περὶ χρήσεως λιπασμάτων. Τὰ ἀποτελέσματα τούτων εἰς τὴν Μεσσήνην ἥσαν λαμπρά, ἀναβιβάσαντα τὰς 60-80 κατὰ στρέμμα δκάδας εἰς 300 καὶ τετραπλασιάσαντα τὸ κέρδος. Τὸ παρόγονον συμπέρασμα εἶναι διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων ἡ χώρα δύναται νὰ γύνη αὐτάρκης εἰς δρυζαν, οἰκονομοῦσα 200 ἑκατομμύρια Δρχ. κατ' ἕτος. Ἡ Ἀκαδημία βραβεύει τὸν κ. Νεῦρον δι' 7 χιλ. Δρχ. καὶ ἐνθαρρύνει τὸν κ. Τσερπέν διὰ 3.000 Δρχ.

17ον Καὶ τὸ β' βραβεῖον τῆς Κυρίας Βενιζέλου τὸ περὶ τοῦ δασικοῦ ἐμπορίου ἐπεξήτησεν ἀξιόλογος πραγματεία τοῦ «Παραγασέως», περιέχουσα συστηματικὴν ἴστορικὴν ἀνάλυσιν καὶ πλῆθος πληροφοριῶν. Ὁθεν ἡ Ἀκαδημία, συνιστῶσα τὴν διόρθωσιν ὠρισμέρων ἐλλείψεων, ἀπονέμει εἰς αὐτὴν δλον τὸ βραβεῖον 20 χιλ. Δρχ.

Τῶν δύο ἄλλων Τάξεων τῆς Ἀκαδημίας ληξιπρόθεσμον εἶναι τῆς μὲν Β' μόνον τὸ ἀπὸ πολλοῦ προκηρυσσόμενον μέγα βραβεῖον (50 χιλ. Δρχ.) τοῦ κ. καὶ τῆς Κυρίας Ἀριστόφρονος, πρὸς σύνταξιν Νεοελληνικῆς Γραμματικῆς. Λυστυχῶς ἐνῷ ἐζητεῖτο ἔργον δακτυλογραφημέρον, τὸ ὑποβληθὲν εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ 1931. Ἐπειτα τοῦτο περιλαμβάνει κυρίως τὸν τύπον τῆς Ἀρχαίας (καὶ αὐτὴν τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν οὖ, οἱ, ἔ) ἐνῷ οἱ ἀγωνοθέται ἡθέλησαν γραμματικὴν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, τῆς δυστυχισμένης ταύτης γλώσσης, ἡ δποία κλυδωνίζεται ἀκόμη παρὰ τὴν Χάροβδῳ τοῦ ἀττικισμοῦ καὶ τὴν Σκύλλαν τῆς τεχνητῆς δημοτικῆς τῶν Σχολικῶν βιβλίων.

Τῆς Γ' Τάξεως ληξιπρόθεσμα εἶναι τοία βραβεῖα, ἐξ ὅν τὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔτυχεν ἀπαντήσεως.

Τὸ ἐκ 10.000 Δρχ. βραβεῖον τῆς Κυρίας Βενιζέλου εἰς τὴν καλυτέραν περὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ψύχους μελέτην ἐπεξήτησαν δύο πραγματεῖαι. Μία σύντομος ἀναφερομένη ἰδίως εἰς τὴν Αἰντριάν, καὶ ἄλλη φέροντα τὸ ὄντον: «Οὐκ ἀεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς:» ἐρευνῶσα ποῦ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸς αὖξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐλάττωσιν τοῦ τιμαριθμοῦ τῆς ζωῆς ἡ βιομηχανία τοῦ ψύχους. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀξιόλογον καὶ διὰ τὸν στατιστικὸν πύρακας καὶ διὰ τὴν

πεντάγλωσσον βιβλιογραφίαν, κυρίως δὲ διὰ τὰς πρακτικὰς γνώσεις καὶ τὴν εὐθυ-
κρισίαν τοῦ συγγραφέως, διὸ βραβεύει τοῦτον ἡ Ἀκαδημία.

Τὸ περὶ Ἑλληνικῆς Ἀλιευτικῆς Ναυτιλίας βραβεῖον τῆς Κυρίας Ἀθηνᾶς
Σταθάτου (18.500) Δρχ. προσείλκνε τρεῖς μελέτας. Τούτων ἡ φέρουσα τὸν Εὐρι-
πίδειον στίχον «Θάλασσα παντ' ἀνθρώπων αἰλύζει πακά» γνωρίζει ἐκ τοῦ σύνεγγυς
τὸ θέμα καὶ προτείνει ἀρκετὰ πρακτικὰ μέτρα. Εἰς δὲνος ὅμως τὸν δρόνος τῆς
προκηρύξεως ἀποκρίνεται ἀξιόλογον ὑπόμυημα φέρον ὡς ὁρτὸν «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνον ζήσεται ὁ Ἑλλην». Ὁ γράφας εἶναι γνώστης καὶ τῶν ἐντὸς καὶ τῶν ἐκτὸς
τῆς Ἑλλάδος ἀλιευτικῶν μεθόδων, παρέχει πλείστας καὶ χορηγιμωτάτας εἰδήσεις περὶ
τῶν ἐδῶ παρατηρουμένων δλεθρών ἀποτελεσμάτων καὶ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ταῦτα
δέονται οὐχὶ ἐνδὸς φαρμάκου, ἀλλὰ πολλῶν. Ἡ Ἀκαδημία βραβεύει ἀδιστάκτως
τὸν συγγραφέα τοῦτον διὰ 15.500 δρχ. ἐπανοῦσα δὲ καὶ τὸν προηγούμενον τοῦ
παρέχει 3.000 δρχ.

Νέα προκηρυσσόμενα καὶ ἐπαναλαμβανόμενα βραβεῖα
τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν ἐπιστημῶν διὰ τὸ ἔτος 1933.

1ον **Βραβεῖον** εἰς μνήμην **Στεφάνου Μαυρογένους**, ἀπονεμηθησόμενον τὴν
πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἀπριλίου 1934 λιρῶν Ἀγγλίας 135 (πληρωτέων εἰς Δρχ.
κατὰ τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν τῆς Λίθας) πρὸς βραβευσιν εἴτε τοῦ ἀρίστου τῶν
ἐκδοθέντων κατὰ τὸ 1933 ἐπιστημονικῶν ἢ λογοτεχνικῶν ἔργων, εἴτε ἔξοχου
ἔφενδεσεως. Τὸ βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς Ἑλληνα τὴν φυλὴν συγγραφέα ἢ ἔφενδετην.
Αἰτήσεις μετὰ τριῶν ἀντιτύπων τοῦ ὑποβαλλομένου συγγράμματος, δαχτυλογραφη-
μένου περὶ τῆς ἔφενδεσεως ὑπομήματος δεκταὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας,
μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1934. (Ἡ Ἀκαδημία δύναται καὶ ἀνεν αἰτήσεως νὰ
ἀπονέμῃ τὰ βραβεῖα).

2ον **Βραβεῖον 10 χιλ. δρχ.** Ἐμμ. **Μπενάκη**, διδόμενον ἡ διανεμόμενον εἰς
ἱερεῖς ἢ διδασκάλους, ἱατρούς, γεωπόνους κτηματίας, γεωργοτεχνίτας, καὶ ἄλλα
ἄτομα, τὰ δόποια εἴτε διὰ τοῦ ἰδίου ἐμπράκτου παραδείγματος, εἴτε διὰ γεωργικῆς
προπαγάνδας συντελοῦν εἰς ἐπέκτασιν, βελτίωσιν καὶ ἐν γένει προαγωγὴν τῆς ἐν
Ἑλλάδι γεωργίας (ἰδίως δὲ ἐμβολιασμῶν ἀγρίων δπωροφόρων δένδρων κτλ.)
κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῆς βιομηχανίας. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις δεκταὶ μέχρι¹
1ης Ὀκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1933.

3ον **Ἐν ἡ πλείστα βραβεῖα 40 χιλ. δρχ.** ἐν δλῷ Ἐμμ. **Μπενάκη**, εἰς τὸν
Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τὸ Σωματεῖον, τὸ δποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐτῶν
1932-1933 ἥθελεν ἐκτελέσει τὰ περισσότερα καὶ σπουδαιότερα ἐν Ἑλλάδι ἔργα,

δι' εἰσφορῶν χρημάτων ἥ καὶ προσωπικῆς ἐργασίας πρὸς ἀναδάσωσιν ἥ καὶ χρησιμοποίησιν τῶν διμβρίων ὑδάτων ἐπὶ τῶν δρέων, τῶν λόφων καὶ τῶν χειμάρρων κατὰ τὸ σύστημα τῶν τάφων ἥ ἦθελε συντελέσει δι' ὀργανώσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῆς σκοπιμωτέρας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ τῆς μειώσεως τῆς καταστροφῆς αὐτῶν ἐκ τῆς συλλογῆς κανοσσύλων καὶ τῆς ἀσκήσεως βοσκῆς. Αἰτήσεις ἥ προτάσεις εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας δεκτὰί μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

4^ο Βραβεῖον 30 χιλ. δρχ. κυρίας Βενιζέλου, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ χρησιμοποίησεως ὡς κινητηρίου δυνάμεως, κατὰ τρόπον οἰκονομικόν, οἰνοπνεύματος ἥ ἄλλης ἐγχωρίου ὕλης ὑγρᾶς. Αἱ πραγματεῖαι πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ πειραματικῶν ἀποτελεσμάτων ἀρμοδίως ἐξελεγχθησομένων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Πραγματεῖαι δεκτὰί μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

5^ο "Ἐν βραβεῖον 5 χιλ. δρχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὸν παρατηρητὰς ἥ ἐρευνητάς, οἵτινες διὰ συστηματικῶν παρατηρήσεων ἥ πειραμάτων ἥ ἄλλων ἐρευνῶν, γενομένων ἐντὸς τοῦ 1933, προάγονται τὰς γνώσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς χώρας. Προτάσεις ἀρμοδίων ἀρχῶν ἥ αἰτήσεις τῶν ἐρευνητῶν δεκτὰί εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀκαδημίας μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

6^ο Βραβεῖον 10 χιλ. δρχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὸν ἐκτελέσαντα ἴκανὸν ἀριθμὸν προβάτων τοῦ γένους *Merinos* ἥ ἄλλων ἐκλεκτῶν ἐριοπαραγωγῶν ποικιλιῶν. Αἰτήσεις δεκτὰί μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ κατὰ Δεκέμβριον 1933.

7^ο Βραβεῖον 10 χιλ. δρχ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τῆς ὁρτινοπαραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι, τῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος καὶ αὐξήσεως τῆς συγκομιδῆς αὐτῆς ἀνευ βλάβης τῶν ὁρτινοφόρων δένδρων. Μελέται δεκτὰί μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

8^ο Βραβεῖον 9 χιλ. δρχ. Θ. Ἀρεταίου, εἰς τὸν Δῆμον ἥ Κοινότητα Λουτροπόλεως, ἵτις θὰ παρουσιάσῃ μέχρι τοῦ ὁκτωβρίου 1933 τὰς καλυτέρας ἐγκαταστάσεις πρὸς θεραπείαν τῶν λονομένων καὶ θὰ ἐκτελέσῃ ἐξυγιαντικά ἔργα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Λουτροπόλεως. Αἰτήσεις ἥ προτάσεις ἀρμοδίων ἀρχῶν μέχρι 1ης ὁκτωβρίου 1933. Ἀπονομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

9^ο Δύο ἔπαθλα ἐξ 6.600 δρχ. ἔκαστον τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ, α') εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην περὶ τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς τὴν διατροφὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ περὶ τῆς καταλληλοτέρας δραγανώσεως πρὸς διάδοσιν τῆς καταναλώσεως της καὶ β') εἰς τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἐν συγκρίσει

πρὸς ἄλλα παρόμοια τρόφιμα. Μελέται δι' ἐκάτερον τούτων μετὰ τῶν σχετικῶν πειραμάτων ἐφαρμογῆς καὶ στατιστικῶν πυράκων ἐπιτυχίας, δεκταὶ εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα μέχρι τῆς 31ης Οκτωβρίου 1933. Ἀπογομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.

Βραβεῖα τῆς Τάξεως Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν

Τὰ βραβεῖα τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων προκηρύσσονται τὴν 25ην Μαρτίου. Ἀλλ' ὁ φιλόπατρος Ὅ. Υδραιος κ. Χάρος Κριεζῆς, ἐπιθυμῶν «νὰ διευκρινηθῇ ὁ ἐποικισμὸς τῆς Ὅ. Υδρας» μᾶς ἔχορήγησεν 8 χιλ. δρχ. Ἡ Ακαδημία ὅρίζει τὴν (μέχρι τοῦ 1821) μονογραφίαν ταύτην οὖχὶ μακροτέραν τῶν 100 συνήθων ἐντύπων σελίδων καὶ προθεσμίαν ὑποβολῆς τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1933, ἡ δποία, ἀν μὴ ὑποβληθοῦν ἔργα, θὰ παραταθῇ μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1934.

*Νέα προκηρυσσόμενα καὶ ἐπαναλαμβανόμενα βραβεῖα
τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὸ ἔτος 1933*

1ον *Βραβεῖον 10 χιλ. δρχ. τῆς Κυρίας Ἐλ. Βενιζέλου*, περὶ τοῦ ἐὰν συμφέρῃ ἡ εἰσαγωγὴ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς μορφῆς ἣν πρέπει τοῦτο νὰ ἔχῃ.

2ον *Βραβεῖον 9 χιλ. δρχ. Ἀθηνᾶς Σταθάτου*, περὶ τῆς σπουγαλιείας παρ' ἡμῖν καὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτὴν βελτιώσεων.

3ον *Βραβεῖον 20 χιλ. δρχ. Ἐθνικῆς Τραπέζης*, περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι.

Μελέται δεκταὶ διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰς τρία δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα μέχρι τῆς 31ης Οκτωβρίου 1933. Ἀπογομὴ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον 1933.